

'Ingeleefd in de emotie'

Kunstenares maakt beeld voor slachtoffers seksueel misbruik

Nicole LEHOUCQ

„Toen mijn zus overleed, maakte ik haar eerste kinderkleedje na in glas”, vertelt kunstenaar Ingrid Rosschaert uit Stekene. „Glas is heel sterk materiaal en toch kun je, uitgerekend in die materie, een werk heel kwetsbaar laten overkomen. Dat beeld drukte wat ik noem de 'afwezige aanwezigheid' van mijn zus uit.”

Onlangs maakte Rosschaert een doopkleed in glas. Die opdracht kreeg ze van de Werkgroep Mensenrechten in de Kerk, die er de slachtoffers van seksueel mis-

bruik in de Kerk mee wilde gedenken. De bisschop van Brugge, mgr. Jozef De Kesel, kreeg het beeld van de werkgroep cadeau en onthulde het op Stille Zaterdag in de doopkapel in de Brugse Sint-Salvatorskathedraal. *Esse est percipi* werd het genoemd, *Zijn is waargenomen worden*.

„De opdracht sprak me meteen aan omdat ze zo nauw aansluit bij mijn werk en bij de emoties die ik daarin weergeef”, licht Rosschaert, van opleiding beeldhouwer, toe. „Een doopkleed is ook een geschikt symbool: kun-

je onschuldiger zijn dan op het moment van het doopsel?” En ze vervolgt: „Ik creëerde ook kleine versies van het beeld. Sommige slachtoffers haalden zo'n exemplaar in huis.”

Emotioneel slopend

De kunstenaar werkte drie maanden aan de opdracht. „Het waren drie intense maanden”, blikte ze terug. „Ik werkte tot ik een kleed had dat weergaf wat ik erin wilde leggen. Het moest geschonden zijn, maar niet teveel. Er moest beweging in zitten en ook gekwetste trots. Van het grote beeld vervaardigde ik vier versies, tot ik er echt tevreden over was. Wat niet voldeed, deed ik onherroepelijk weg.” De kunstenaar verwerkte ook de idee van 'afwezige aanwezigheid' in alle versies: „Die glazen jurkjes zijn leeg, maar ze staan er wel.”

„Weet u, aan zo'n kunstwerk werken, bleek ook emotioneel slopend. Je kruipt in de emotie die je wil uitdrukken. Toen het beeld klaar was, vertrok ik op reis. Ik moest er tussenuit en ging helemaal in m'n eentje ergens een week doorbrengen. Ik had dat nodig om mijn batterijen weer op te laden,” vertrouwt Ingrid Rosschaert ons nog toe.

Ingrid Rosschaert bij miniatuurversies van het glazen doopkleed. „De jurken zijn leeg, maar ze staan er wel.” © Jozefien Van Huffel